

[Karlskov Jensen.]

ser, der foregår på disse vigtige og vanskelige områder, før vi kommer til en lovbehandling, idet vi absolut har behov for at have det bedst mulige saglige grundlag ved gennemførelse af en eventuel udvidelse af den gældende lovgivning.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig lovforslaget. Vi mener, at det er en vigtig lov, og at revisionen må ske på grundlag af et godt udvalgsarbejde.

Vi beklager naturligvis, at dette udvalgsarbejde ikke er færdigt, men vi må også erkende, at besparelser kan risikere at ramme os selv.

Hans Toft (KF):

Det er nu 2 år siden, jeg første gang fremsatte den konservative folketingsgruppes forslag om, at borgernes retssikkerhed bliver styrket over for administrationen gennem en forvaltningslov med klart fastlagte regler for administrationens pligter og borgernes rettigheder i sagsbehandlingen.

Jeg bemærkede mig hr. Ejler Kochs ord om, at det kræver et grundigt forarbejde og et langt bedre beslutningsgrundlag. Herom kan vi ikke være uenige. Jeg synes bare, at hr. Ejler Koch også skulle tage med i betragtning — det står i det forslag, jeg i sin tid fremsatte — at i Norge — som jeg har fremhævet det flere gange — brugte man 25 år og i Sverige næsten lige så lang tid til at sætte dette arbejde i gang. Jeg fremhævede dengang, at vi måske kunne gøre det hurtigere her i landet, fordi vi har et administrationssystem, der ligner i hvert fald det norske særdeles meget.

I modsætning til hr. Ejler Koch vil jeg da takke ministeren for, at hun tager med som begrundelse for at udskyde revisionen af loven om offentlighed i forvaltningen, at der er overvejelser om at gennemføre en almindelig forvaltningslov. Jeg skal ikke bedømme, ministeren kan selv gøre rede for, om det er udtryk for et holdningsskifte over for vort forslag. Men i hvert fald princippet med at få det samlet i en enkelt lov toner i hvert fald frem af bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg vil også gerne i denne forbindelse bemærke, at Norge gjorde det i omvendt

rækkefølge. Norge tog forvaltningsloven først og koblede senere offentlighedsloven på.

Men ud fra bemærkningerne til lovforslaget ser jeg i hvert fald frem til, at vi kan få en samlet forvaltningslov, også inden der går alt for længe, og jeg ser også frem til, at den kommer til at gå efter de principper, som vi nu forgæves har søgt støtte for to gange her i folketinget.

En anden sag er så, om den kendsgerning, at man forbereder forvaltningsloven, og at den skal knyttes sammen med loven om offentlighed i forvaltningen, kan begrunde en udsættelse af lovrevisionen. Den konservative folketingsgruppe har i mange år kæmpet for øget offentlighed i forvaltningen, og vi ønsker derfor også et forslag på folketingets bord hurtigst muligt.

Jeg vil bede ministeren om under udvalgsarbejdet — jeg skal ikke kræve det her i dag — at komme og redegøre for, om der er muligheder for — og i benægtende fald hvorfor ikke — at få et lovforslag frem på folketingets bord, om ikke i denne samling så i næste folketingssamling, om det igangværende udvalgsarbejde ikke kan færdiggøres, så folketinget kan få et forslag forelagt så hurtigt som muligt.

Så har jeg endnu et par bemærkninger til hr. Ejler Koch. Man kan være enig eller uenig i vort forslag, men når man stiller det op, som om det socialdemokratiske standpunkt har været klart i umindelige tider, har jeg i hvert fald et par bemærkninger at gøre, for der har da været ikke mindre end 4 personer involveret i denne sag, før hr. Ejler Koch kom ind i den.

Det begyndte i sin tid med, at den daværende justitsminister, K. Axel Nielsen, takkede den konservative folketingsgruppe for dens meget væsentlige bidrag til debatten om en øget offentlighed i forvaltningen, og han mente dengang, at det kunne tjene til hurtigere udarbejdelse af de tanker, som vi gav udtryk for, og de principper, der lå i vort forslag. Hr. Tastesen, der var ordfører dengang, stillede sig bebrejdende op over for undertegnede og sagde nærmest: hvordan kan I tillade jer at komme og fremsætte socialdemokratiets principprogram? Det var i 1972. I 1973 kom justitsminister Karl Hjortnæs og sagde, at nu var det ikke en god idé mere, og så kom den nye ordfører, hr. Poul Nielson, og sagde, at han syntes